

Nhưng chúng ta đã biết, một trong những nguyên tắc căn bản của Thánh Kinh và điều thoại là: Mau nghe mà chém nói, chém giàn. Dù biết đây là nguyên tắc rất hay, nhưng chúng ta thấy thật khó áp dụng. Không những thế, chúng ta còn hay làm ngược lối, tức là chúng ta vẫn chưa nghe, mau nói và mau giàn. Trong những tuần qua, chúng tôi có trình bày về những lý do khiêm chúng ta không thể chú ý lắng nghe khi người khác, nhút là người phái nữ, có điều muốn nói. Hôm nay chúng tôi xin gửi đến quý vị một vài điều giúp chúng ta có thể lắng nghe cách dễ dàng hơn.

Trong một quyển sách nói về vấn đề điều thoại trong hôn nhân, ông Norman Wright, một nhà khai do Tin Lành cho biết, để có thể mau nghe những lời Thánh Kinh dạy, tức là thật sự chú ý lắng nghe khi viết hay chép có điều muốn nói, chúng ta cần làm những điều sau:

1. Xét lỗi xem mình nghĩ gì về người phái nữ và cảm nghĩ đó có đúng hay không

Nhưng chúng ta đã biết, những thành kiến, định kiến hay những điều chúng ta in trí về người bạn đời của mình rõ ràng nhất là không suy nghĩ hay cảm nghĩ nào đó về người viết hay người chép cõi mình. Có người nghĩ rằng chép mình hay nói thêm nói bậy. Người thì in trí rằng viết mình hay che giấu, không nói thật. Người khác thì cho viết hay chép mình có chép không bao giờ chép nghe ai cõi. Tất cả những điều này đều không đúng cách chúng ta nghe khi người đó nói.

Có bà viết kia sau một hai lần khám phá ra rằng chép mình không nói sẽ thật không hay nói thêm. Từ đó bà in trí rằng những gì chép mình nói không hoàn toàn đúng sẽ thật vì thế không nên tin hệt trăm phần trăm. Một ngày kia chép than công việc sẽ lúc này nêu quá nên vào nhà không còn sõi đõi với tên tám hay sõi sang những chỗ hõi hõng trong nhà. Bà viết nghĩ rằng chép mình nói thêm cho tình trang có vẻ bi đát, đõi viết con thênh, nên không tin lỗi chép nói và cũng không chú ý lắng nghe. Không những thế bà còn nghĩ rằng có lẽ ông không muốn giúp việc nhà nên lờ y cõi là sẽ làm quá nêu.

Một bà viết khác thì lúc nào cũng giấu chép mình và chuyen tiễn bạn. Bà có tiễn m giặt đồ. Tuy lúc này không khá bõng nhưng năm trước đó cũng vẫn sõi ng đõi. Tuy nhiên, có lẽ vì muốn chép đõi trông mong nêu vào sõi tiễn mình kiêm đõi cõi hõng tháng nên lúc nào bà cũng than lõi, ít khách không đõi tiễn trõi sõi hõi. Ông chép biết tính viết nên mõi khi bà nói đõi chuyen

tiền bùc hay công việc làm ăn, ông thường không muốn nghe.

Nếu đanh kin cõa chúng ta vui lòng i phái ngôn ngữ hõi quá đáng, chúng ta cõn xét lõi và sõa đõi, đõ nhõng đanh kin đó không nhõng hõng đõn sõ đõi thoái giõa hai ngôn i. Nếu điều chúng ta nghĩ đúng sõ thõt, chúng ta nên tìm dõp nói cho ngôn i đó biõt, đõ ngôn i đó sõa đõi hoõc ít ra cũng hiõu vì sao chúng ta không thõ chú ý lõng nghe. Tõt hõn hõt, vì lòng thõng yêu, chúng ta nên bõ nhõng đanh kin đó ði và sõn sàng lõng nghe khi ngôn i ta yêu muốn chia xõ tâm tình või chúng ta.

Thõt ra, võ chõng không nên có đanh kin või nhau nhõng cõn hiõu tâm tính hay thói quen cõa mõi ngôn i trong cách đõi thoái, đõ dõ thông cõm või nhau hõn.

2. Không chõng bõng đôi tai nhõng nghe bõng đôi mõt và cõ con ngôn i cõa mình

Khi võ hay chõng mõ đõu câu chuyõn, chúng ta không nhõng yên lõng nghe nhõng cũng nên nhìn thõng vào mõt ngôn i đó, đõ ý nét mõt, giáng đõu và cách nói, hõu có thõ hiõu đõõc nhõng cõm xúc đõng sau lõi nói. Nếu có thõ đõõc, chúng ta tõm ngõng nhõng công việc đang làm đõ dành hõt sõ chú ý cho ngôn i đang nói. Sõ chú ý trõn võn đó sõ khích lõng ngôn i nói, cho thõy rõng ngôn i đó có mõt chõ quan trõng trong lòng chúng ta. Chúng ta thõt sõ quan tâm và muốn chia xõ nhõng suy tõ, lo lõng, cùng nhõng vui buõn cõa ngôn i bõn đõi.

Chõc quý võ cũng đã kinh nghiệm nhõng lõn có chuyõn quan trõng muốn nói või võ hay chõng nhõng cõm thõy nõn không nói đõõc vì ngôn i đó cõ tiõp tõc làm việc, đõc báo, may đõ hay tai nghe mà mõt cõ dán vào cái ti-vi. Khi làm nhõ thõ, chúng ta tõ ra rõng việc ta đang làm quan trõng hõn đõu ngôn i phái ngôn muõn nói. Có ngôn i võa xem ti-vi võa nghe nên tiõng đõõc tiõng mõt và cuõi cùng kõt luõn mõt câu chõng liên quan gì đõn đõu chúng ta nói, hoõc buõng mõt lõi anõi, hay mõt lõi kõt luõn vô nghĩa chõng ăn nhõp đâu vào või đâu. Khi chúng ta có đõu muõn tâm sõ mà ngôn i nghe quá vô tình, quá thõ õ, ta sõ không muốn nói nõa.

3. Dành thi giõ đõ trò chuyõn või nhau, dành lõu tiên cho nhau

Vì đõi sõng quá bõn rõn nên đây là nhõng hình ảnh chúng ta thường thõy giõa võ chõng:

Chỗng phòng khách đúc báo, vỗ nõu ăn trong bếp. Vỗ hối với mứt câu, chỗng hét lối câu trả lời. Không nhứng thó, tiếng vòi nõi c chộy, tiếng quết trong bếp, tiếng con đùa giòn, tiếng trong ti-vi làm át mứt lối nói cõa hai vỗ chỗng. Nên chúng ta có nói, có nghe nhứng chỗng nhõ, chỗng hiếu mà cũng chỗng thông cảm gì cõ.

Có người thì trách khi đi làm, vỗ chỗng trao đổi đùa vài câu. Thõng là trách nhau hay nhõc nhau mứt đùa gì đó hoặc đùa mứt vỗn đù nào đó rõi chia tay, không kẽp hối lối hay nói thêm cho rõ ràng. Suốt cả ngày người này suy nghĩ lối người kia nói rõi đậm ra buồn tẻ hay hồn giòn.

Mỗi ngày vỗ chỗng cõn có thì giờ trò chuyện vỗi nhau đùa cõng cõ tình yêu, thêm thông cảm vỗi nhau. Muốn đùa nhõ thì chúng ta phõi tìm thì giờ và dành thì giờ cho nhau. Khi ăn cơm, khi đi chung trên xe, là lúc vỗ chỗng đùa nói chuyện vỗi nhau. Nhõng khi cùng làm việc nhà cũng là thì giờ tết. Thay vì chỗng xem ti-vi, vỗ nõu cơm, hoặc chỗng nói đùa thoái vỗi bõn, vỗ lo chăm sóc con, chúng ta có thể tết ti-vi, đùa nói đùa thoái, chỗng vào bếp phõi vỗ, giúp vỗ lo cho con, hai vỗ chỗng vỗa làm việc vỗa hối thăm nhau nhõng việc xõy ra trong ngày. Nõu làm nhõ thì chúng ta sẽ thõy gõn nhau vì có dõp nói ra đùa mình muõn nói, công việc có người phõi giúp cũng mau chóng và nhõ nhàng hõn. Khi cùng làm việc cũng là lúc vỗ chỗng có thể trò chuyện vỗi nhau.

Nõu trong nhà lúc nào cũng đông người, có nhõng chỗng riêng tõ khõng nói vỗi nhau đùa, chúng ta có thể rõ nhau đùa bõ, ra công việc chõy bõ, vỗa tõp thõ đùa, vỗa tránh xa nhõng lõn ào chung quanh lối có thì giờ tâm tình vỗi nhau. Thõt ra, vỗ chỗng có thì giờ trò chuyện vỗi nhau hay khõng là tuõ chúng ta có muõn nói, có thõy cõn nói hay khõng. Nõu cõ hai người đùa muõn nói, cõn nói và yêu thích nhõng giờ trò chuyện vỗi nhau nhõ hõi chõa cõi, chõc chõn chúng ta sẽ có thì giờ cho nhau.

3. Kiên nhõn nghe và hõi thêm đùa biõt rõ chi tiết

Không gì sung sõõng cho bõng khi ta có đùa muõn nói mà người kia khõng nhõng chú ý lõng nghe, còn đùa nhõu câu hõi cho ta có dõp phân trõn, phân tích và nói thêm vào chi tiết. Trong thõc tõ, rõt ít người có đùa kiên nhõn đùa lõng nghe cách đùa nhõ võy. Tuy nhiên, chúng ta có thể khõng có thì giờ đùa nghe chuyện cõa người khác nhõng đùa vỗi võ hay chỗng, dù bõn đùa đâu, chúng ta cũng cõ gõng tìm thì giờ và dành thì giờ đùa có thể hiếu nhau, biõt nhau cách đùa đùa.

Có bà vú kia, sau khi đi chung với thằng hay khoe mua đồ đạc cái này rồi, cái kia tui tui. Bà sung sướng vì thấy mình không nhúng tay kiêm tiễn cho gia đình mà còn đem về nhà nhúng món ngon, nhúng vứt dỗng hùm ích. Đôi vúi bà đó là mệt và làm đáng đạc chung con chú ý và ghi nhớ. Nhũng thằng thằng bà nói bà nghe vì có chung lòn con đùu say sưa xem ti-vi. Thật rồi nghĩ gì bà vú đó, có niềm vui trong lòng mà không biết chia sẻ với ai. Tuy quá, bà già điên thoái và kể chuyện đi chung cho cô em gái nghe.

Có một bà vú khác, một ngày nay xuống phố Bolsa gặp đạc ngập bến cũ. Bà mừng quá vui kể cho chung nghe. Ông chung nghe vui y cũng vui lây, ông hỏi vui liên tiếp với chi tiết số giờ đó. Chung hồn ông hỏi: Đó là bến cảng em hùi nào, hùi đi làm hay hùi còn đi hùi? Hùi hùi có đùi hùi hay hùi tiếu hùi? Ai nhìn ra ai trộc? Nó có nhùn ra em không? Нуу vui là bao nhiêu năm nay em không có thay đổi nhùn em thùy không. Hùi xá em vuii có bến đó có thân không? Hùi có chung con gì không? Gia đình ở đây hay ở Việt Nam? Em có xin số điện thoại để báa nào liên lạc lòn không? V.v...

Nhưng câu hỏi đón đáp của chung làm bà vú sung sướng kể luôn bao nhiêu kí niêm vui ngập bến đó nhũng ngày còn đi hùi. Hai vú chung mèi nói chuyện đón lúc mày đùa con chuy vào bể than đối hai người mèi súc nhù là mình còn phai lo cho con. Tối hôm đó tuy ăn cám trộ nhũng bà vú thút vui không nhùn vì đạc gập lòn ngập bến thân nhùn cũng chia xé đạc niêm vui đó vui chung. Ông chung thùy vui thì cũng vui lây và cũng kể lòn mệt vài kí niêm vui bến cảng mình ngày trộc.

Nhiều người không biết hùi thêm khi vui hay chung có chuyện muôn nói mà cũng không kiên nhùn nghe. Lúc nào cũng số vui chung nói chuyện nhùn mệt thì giờ, không làm xong việc. Khi chúng ta có điệu cản nói mà vui hay chung cùn nóng ruột, nhùp nhùm ngồi không yên, xem đùng hùi, lái sang chuyện khác hoặc đánh trống lồng, v.v... Chúng ta số hùt hùng thú đù mà nói.

Đó chú ý lòn nghe, chúng ta cản tiếp kiên nhùn nghe. Nhiều là nêu vui hay chung chúng ta là ngập i nói chám hoàc phai khuya n khích nhùn mèi nói ra đạc nhùn đùu suy nghĩ trong lòng, chúng ta càng cản phai kiên nhùn nhùn. Có ngập i thùng nói quanh hoàc vào đù rết dài rết mèi nói đạc đùu cản nói. Trong trùng hùp vui chung đang giờ nhau hoàc chuyện buôn giờ đã đù quá lâu, tòn thùng đã nhùn, chúng ta phai thút kiên nhùn mèi có thù bết đùu đùi thoái vui nhau đạc. Có ngập i phai đùn lòng, suy nghĩ mệt hùi lâu hoàc cùn gặng vùt lên trên số nhùn ngào trong lòng mèi nói đạc. Có ngập i phai mệt hai, ba tiếng đùng hùi mèi có thù nói lên đùu cản nói. Нуу gập trùng hùp nhù thù chúng ta đùng thúc hùi, nóng nực. Có ngập i chđ đã lâu mà vui vùn không chùu nói thì bết đùu đùm và nói: "Bà muôn nói thì nói mau đi, tôi chđ 10 giây nà thoi, và ông ta bết đùu đùm: 1, 2, 3, có nói không, không nói thì thoi." Càng thúc giục và càng sốt ruột nhù thù chúng ta chung càng làm cho ngập i kia khó mèi lòn mà thoi.

Trong những trang hùng đó điều chúng ta cần hơn cả là sự kiên nhẫn. Và nguyên tắc chúng ta cần áp dụng vẫn là: "Mau nghe chém nói và chém ghen!"

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành